

[Rager.]

Lyskurv op, og der kommer stærk Trafik forbi en saadan, faar Vognene til at køre andre Veje, hvorved det nødvendiggøres, at der kommer flere Lyskurve.

Hvis man stadig vil hemme den gennemgaaende Færdsel paa Østerbrogade saa stærkt som nu, vil man lede en hel Del af denne Færdsel ad andre, nu sekundære Trafikaarer, som derved bliver hævet op i et noget højere Plan, saaledes at der i Løbet af kort Tid kommer nye Krydningssteder, hvor det vil blive nødvendigt at ophænge Lyskurve.

Man har anført, at med Højrevigepligt vil det være vanskeligt at komme ind i Rundkørsler. Naar man ser paa, hvordan det foregaar ved Rundkørsler, og ser, hvorledes Vognene, der kører igennem, holder sig saa nær inde ved Midten som muligt, saa vil man medgive mig, at denne Indvending intet har paa sig.

Man har derhos sagt, at i det Øjeblik, vi faar Højrevigepligt, sker der det, at den motorkørende, saafremt den, der skulde vige for ham, ikke viger tilstrækkeligt, kaster sin Vogn til venstre og derved kommer ud i den modgaaende Færdsel. Ja, den Dag Udvalget var ude at køre, skete der det med den nuværende Venstrevigepligt, at fordi en Vogn, der skulde holde tilbage, ikke gjorde det, blev den Vogn, som Udvalget sad i, netop kastet ud til venstre, ud mod den modgaaende Færdsel; altsaa det, som man stiller op som et Skræmmebillede, netop det skete nu.

Nu er det ikke min Mening her at ville fortsætte med en Udredning i Detailler. Jeg har blot villet fastslaa visse af de Hovedpunkter, som har været fremført mod Højrevigepligten, og som jeg paa alle Punkter har maattet erklære ikke kunde have nogen Betydning for mit Standpunkt.

Hvis man vil spørge mig, og det vil jo ikke være unaturligt: hvordan kan det nu være, at det sagkyndige Færdselsudvalg er blevet staaende paa et Standpunkt som det, det staar paa med Hensyn til, om Venstrevigepligten eller Højrevigepligten er det rette, saa har jeg allerede delvis besvaret dette i den Udredning, jeg gav ved Sagens første Behandling, og hvortil jeg i Dag skal indskrænke mig til at henvise, men jeg vil gerne supplere mit Svar. Hovedargumentet har stadig været dette: vi vil ikke gaa til en Ændring, for det varer længe, inden en Ændring trænger til Bunds i det motorkørende Publikum. Jeg vil deroverfor sige, at dette Argument kunde jeg ikke frakende en ikke ringe Vægt for

3 Aar siden, da vi havde Forkørselsret, og det ærede Medlem Hr. Ulrich, der endnu tror, at vi har Forkørselsret, kan bruge dette Argument endnu; men alle vi andre, der ved, at vi nu har Vigepligt, maa være klar over, at Situationen er ganske ændret. Og vi maa samtidig være klar over, at vi nu paa et andet Omraade indfører Højrevigepligten, nemlig naar man skal ind paa Hovedfærdselsaarer.

Og der kommer saa det, der for mig er det afgørende. Der blev sagt før, at i Løbet af nogen Tid vilde de motorkørende kende Hovedfærdselsaarerne. Dette vil jeg bestride. Saaledes som Motorfærdselen efterhaanden foregaar Landet over, kommer mange ud paa ukendt Terræn. Det ærede Medlem Hr. Marius Jensen, der talte for Venstre, udtalte, at naar vi nu bare afmærkede tilstrækkelig tydeligt paa Sidevejene, kunde Venstre godt gaa med til Forslaget, men jeg vil gerne spørge det ærede Medlem og den højtærede Justitsminister, hvorledes vil man sikre sig en virkelig tilfredsstillende Afmærkning, en Afmærkning, som man er sikker paa kan ses, ogsaa i taaget Vejr og i Mørke, en Afmærkning, der maa findes 50—100 m fra Hovedvejen. For den store Fare ligger i dette, at den, der kommer kørende imod en Hovedvej, er uvidende om, at det er en af dem, paa hvilke der er givet den gennemgaaende Færdsel Retten til fri Kørsel. Der ligger Vanskeligheden; i Forvejen kan han ikke vide det, og der er her to Forkørselsregler eller to Vigepligtsregler. Det er det, jeg anser for at være den store Fare.

Jeg har nu haft Lejlighed til at fremdrage mine Argumenter. Det er ikke min Opgave og mit Ønske her at foranstalte en tom Demonstration; det interesserer mig ikke. (*Knud Hansen: Mon ikke?*). Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen siger: mon ikke? Det viser, at det ærede Medlem ikke har forstaaet de Betragtninger, jeg har fremsat, for ellers vilde det ærede Medlem give mig Ret i, at de har været fuldt ud saglige; i modsat Fald hører jeg gerne fra det ærede Medlem heroppefra; den Talerstol, det ærede Medlem i Øjeblikket har nede i Salen, er ikke almindeligt anerkendt. Jeg ønsker ikke at foranstalte en tom Demonstration, og da jeg tror, at denne Sag vil komme frem igen, ligesom det andet Spørgsmaal, vi behandler i Dag, og som ogsaa blev vist til Side for 3 Aar siden, vil jeg ikke sætte det høje Ting i den Stilling i Dag at forkaste mit Ændringsforslag. Jeg vil derfor tillade mig, efter at